

TÖRTÉNELMI ARCKÉPEK

STEINER LAJOS

(Vác, 1871. jún. 15. – Budatétény, 1944. ápr. 2.)

Meteorológus, geofizikus. 1892-ben a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészeti karán matematika-fizika szakból tanári oklevelet nyert. 1893-ban a bölcsészettudományi doktori oklevelet is megszerezte az analitikai geometria témaköréből. Az éles elméjű, gyors felfogású hallgatót professzorai hamar megkedvelték és Eötvös Lórándnak éveken át munkatársa is lett. Hazánk különböző vidékein végzett gravitációs és földmágnességi méréseivel úttörő munkát végzett. Kidolgozta a földmágneses tér rövid lefolyású ún. öbölháborgásainak elméletét. 1892. november 15-én dr. Konkoly Thege Miklós alkalmazta a Meteorológiai és Földmágnességi Intézetben mint kalkulátort. Kezdő éveiben a feladatainak elvégzése után tanulmányok szentelte idejét, és elmélyítette nyelvismereteit. 1893 április 1-től 1897 novemberéig volt Ógyallán. Itt behatóan foglalkozott a földmágnességtannal. Irodalmi munkásságát áttekintve 143 tanulmánya jelent meg csillagászati, geometriai, földmágnességi és meteorológiai tárgykörből különböző folyóiratokban. 1931-ben jelent meg a "Magyar Szemle Könyvtár"-ban "Az időjárás" c. ismeretterjesztő könyve, mely igazolta nagy átfogó tudását. Szakmai tekintélyét jelzi, hogy külföldi kutatók kérték fel vitatott kérdések elbírálására. 1917-től a Magyar Tudományos Akadémia tagja; az MTA javaslatára 1927-ben kinevezték a Meteorológiai Intézet igazgatójává. Az ő érdeme a korszerű prognózis-szolgálat bevezetése hazánkban. 1944-ben a fokozódó zsidóüldözés hatására, az ország német megszállása után két héttel öngyilkos lett. A Magyar Meteorológiai Társaság 1951-ben évenként kiosztásra kerülő Steiner Lajos emlékérmét alapított.

Varga Miklós